

ПРОТОКОЛ

№ 153

гр. Пловдив, 26.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
и прокурора Виктор Ас. Янков

Сложи за разглеждане докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Наказателно дело за възобновяване № 20245000600103 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 09:15 часа се явиха:

Осъдената Н. Т. Г. се явява лично с адв. П. К., редовно упълномощен от днес, за което представя пълномощно.

В залата се явява адв. П. К., определен за служебен защитник на осъдената Г., с оглед разпоредбата на чл. 94, ал.1, т. 6, пр.2 НПК.

Осъдената Г.: Държа на защитата на адв. К.. Не желая да ми бъде назначаван служебен защитник.

С оглед заявеното от осъдената, адв. П. К. беше освободен от съдебната зала.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

ОСЪДЕНАТА Н. Г.: Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Съдът, след съвещание, счита, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, предвид на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото от съдията-докладчик.

На страните се разясниха правата по чл. 274 от НПК.

АДВ. К.: Нямам отводи. Поддържам искането за възобновяване.

ОСЪДЕНАТА Н. Г.: Нямам отводи. Поддържам искането за възобновяване.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам отводи.

С оглед становището на страните, съдът след съвещание

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

АДВ. К.: Уважаеми апелативни съдии, аз ще ви моля да уважите искането ни и да постановите съдебен акт, с който да възобновите производството.

Считам, че при произнасянето на присъдите от двете предишни съдилища – решаващи, първоинстанционна и окръжна /въззивна/, са нарушени процесуалните правила, което е довело до постановяване на едни необосновани присъди, които не кореспондират със събраните доказателства по делото, а оттам и самата санкция, която е наложена на подсъдимата, се явява според мен несправедлива.

Съвсем накратко, две обвинения са повдигнати срещу нея и същата е осъдена по тях, а именно по чл. 144, ал.3 вр. с ал. 1 от НК и по чл. 330 ал.1 от НК. Считам, че основното, което е и грубо нарушение според мен на процесуалните правила, е това, че нито в досъдебното производство от наблюдаващия прокурор, нито в съдебната фаза е уважено нашето искане или е разгледано направеното твърдение от страна на подсъдимата пред Районен съд – Карлово, когато се взема мярката за неотклонение „Задържане под стража“, че к. на с. Л. – Д. С., спрямо който е осъществено деянието по чл. 144 от нея, както се твърди, е изнасилил нейната сестра. Това е казано пред съда, посочено е кой я е изнасилил, името на сестрата, кой е дал сигналът. Имало е обаждане до 112, но никъде прокуратурата не се е самосезирала, въпреки според мен наличието на тези предпоставки, които са предвидени в закона и дават основание на съда да предизвика на прокуратурата една проверка дали това деяние е осъществено или не. Казвам и държа на него, защото разпитаните свидетели в тази насока са категорични, че когато е възникнал конфликтът, разправията между осъдената и к., те са чули, че тя е била

афектирана и е казвала: „Защо изнасили сестра ми?“. И оттук считам, че за да се постанови една точна и справедлива присъда, трябва да се изследват всичките факти и обстоятелства - това, което е възбудило, това, кое е било причината тя евентуално и да превиши правата си по този начин и дали е осъществено това деяние от страна на к. на селото или не.

На второ място считам, че по отношение на другото престъпление - деяние по чл. 330, ал.1 НК, считам, че за същото абсолютно в доказателствата има пълно разминаване между доказателствения материал и обвинителния акт. Защото съдът при постановяване на присъдата си следва да се ръководи единствено от твърдението в обвинителния акт. Но обвинителният акт по това деяние, че подсъдимата е запалила покрива, като е предизвикала пожар на втория етаж в класна стая, което е нелогично и противоречи на всички събрани доказателства, най-вече гласните. Всички свидетели са категорични: „Ние видяхме, че възникна пожар на покрива и за 2-3 минути обхвана целия покрив“, но не са видели пожара в класната стая, нито да има някакво запалване. И за това са категорични пожаротехническите експертизи.

Първата инстанция е категорична, че пожарът е възникнал от подпокривното пространство, тоест от тавана, а не е започнал пожарът в съответната класна стая, за да стигне до тавана оттам.

Дори и в комплексната пожаротехническа експертиза, която сме я оспорили, както съм я оспорил и първата, вещото лице е категорично, че пет учебника, за да се запалят, трябва един по един листовите да се отделят, защото като са слепени, нямат въздух и не могат да се запалят. И той е категоричен, че не може да се вдигне пламък на 3 метра да изгори тавана, мазилката, летвите и оттам да се запали под покривната конструкция на още 1 метър и половина. Но въпреки всичко казва, макар че това не може да стане: „Потвърждавам, че е станало по начина, както е в обвинителния акт“, което не може и не кореспондира с показанията на свидетелите.

Освен това, аз не случайно съм поискал и в сроковете един следствен експеримент да се направи - дали може от 5 учебника, една географска карта, да се предизвика такъв пожар, с такъв интензитет, такава височина на пламъка, че да се стигне на 3 метра. Има свидетелски показания колко е висок таванът. Оттам да се запали каратаванът и да се стигне до метър и половина. Значи този пламък от 5 учебника трябва да стигне на 5 метра височина, което

е нелогично, необосновано и няма никакви доказателства. А кое е посочено в обвинението и само въз основа на това същата е осъдена. Не ни се уважи това искане – за следствен експеримент.

Освен това, не знам защо, нито в досъдебното производство прокуратурата, нито съдът - предните 2 съдилища, нито Районният съд - Карлово, нито окръжният, искаха да се обсъди тезата и нашето твърдение за евентуално възникване от късо съединение и с това приключвам, защото има данни, че електрическата инсталация на това училище не е сменяна от 40 години, отпреди демокрацията, може би и повече.

И което е интересното, в първата инстанция вещото лице, което е участвало в гасенето, е категорично, че електрическо табло там не е имало, че е било изгорено, унищожено и не може да каже станало ли е късо съединение. А в комплексната пожаро-техническа, електротехническа експертиза, вещото лице по електротехническата експертиза е представило снимки и то, цветни, от които се вижда, че таблото, което захранва втория етаж, е в идеално състояние - с бушони, с предпазители, с кабели, жици, които отиват нагоре. Никой не уважи и това искане, нито за повторна, нито за тройна експертиза. И аз считам, че по този начин, това за мен са едни много фрапиращи нарушения, които са довели и до невъзможност да осъществим в пълен обем защитата на моята доверителка да осъществи и затова правя настоящото искане, като ще предоставя вие вече да прецените основателно ли е или не е основателно, но аз съм длъжен както пред себе си, така и пред нея да направя всичко и с всички възможности, предвидени от закона.

ОСЪДЕНАТА Н. Т. Г. (за лична защита): Поддържам това, което каза защитникът ми. Няма какво да добавя.

ПРОКУРОРЪТ: Аз ще ви предложа да оставите искането за възобновяване на наказателното производство без уважение като неоснователно. Няма извършени каквито и да са процесуални нарушения, както пред първата, така и пред втората инстанция. И двете обвинения са доказани по един безспорен и категоричен начин. Първото – закана с убийство спрямо к. на с. В.. „Изнасилването“ е само в главата на осъдената - няма такова нещо. Затова и не е възбудено каквото и да е наказателно преследване. Не може по едно твърдение да се образува дело, както предлага защитата и то, съвсем голословно твърдение.

Относно второто деяние - палежът, ами и то е доказано по безспорен и категоричен начин.

Искането за следствен експеримент. Известно е, че следственият експеримент не трябва да бъде опасен за живота, здравето на хората, за имуществото им. То както се предлага, аз разбирам, дайте да запалим сега училището в с. В. вследствие на този следствен експеримент, за да докажем невинността на осъдената, ами няма как да стане. Видели са очевидци, достатъчно свидетели има, нейните обяснения също. Наложеното наказание е явно справедливо. Така че в заключение ви предлагам да оставите искането за възобновяване на наказателното производство без уважение като неоснователно, благодаря Ви!

Съдът след съвещание

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНАТА.

ОСЪДЕНАТА Н. Т. Г.: Моля да се възобнови делото.

Съдът след съвещание счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебния си акт в срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Съдебното заседание се закри в 09:30 часа.

Председател: _____

Секретар: _____